RAMU KUPPUSAMY

lwn.

TIMBALAN MENTERI KESELAMATAN DALAM NEGERI, MALAYSIA & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, JOHOR BAHRU
AZAHAR MOHAMED PK
[PERMOHONAN JENAYAH NO: 44-16-2006(4)]
11 OKTOBER 2006

TAHANAN PENCEGAHAN: *Tahanan - Permohonan untuk habeas corpus - Sama ada tahanan pemohon tidak sah dan terbatal - Ketidakpatuhan atau pelanggaran k. 6 Kaedah-kaedah Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah (Acara) 1972 - Sama ada k. 6 merupakan peruntukan statut yang mandatory - Keterangan afidavit - Sama ada pemohon telah dinafikan haknya untuk diwakili oleh seorang peguam - Sama ada writ habeas corpus patut dikeluarkan terhadap pemohon*

Ini adalah satu notis usul di lampiran 3 yang difailkan oleh pemohon di bawah s. 365(1) Kanun Prosedur Jenayah untuk satu perintah bahawa tahanan pemohon oleh responden kedua di bawah Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969 adalah tidak sah dan terbatal. Pemohon memohon agar satu writ *habeas corpus* dikeluarkan dan juga memohon satu perintah supaya dia dibebaskan serta-merta daripada tahanan tersebut. Alasan pemohon berasaskan isu ketidakpatuhan atau pelanggaran k. 6 Kaedah-kaedah Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah (Acara) 1972 ('Kaedah-kaedah 1972') dan oleh yang demikian, apa yang perlu dipertimbangkan ialah sama ada, berasaskan semua keterangan yang dikemukakan melalui afidavit kedua-dua belah pihak, terdapat ketidakpatuhan ataupun pelanggaran mana-mana kehendak prosedur.

Diputuskan (membenarkan permohonan pemohon):

(1) Kaedah 6 Kaedah-kaedah 1972 dengan jelas memperuntukkan bahawa orang tahanan seperti pemohon mempunyai hak untuk diwakili oleh seorang peguam (the detained person shall be entitled to be represented by an advocate). Ianya merupakan peruntukan statut yang mandatori. Penggunaan perkataan "adalah" (shall) menunjukkan *prima facie* niat pihak legislature bahawa peruntukan itu adalah sesuatu yang mandatori dan

bukan hanya memberi arahan (directory). Kehendak peruntukan itu adalah penting dan mempunyai kesan ke atas perkara tersebut dan ketidakpatuhan tidak boleh dibenarkan (a mandatory requirement and therefore a breach thereof cannot be condoned). Undang-undang yang menyekat kebebasan seseorang adalah tertakluk kepada pentafsiran yang ketat. (perenggan 6)

(2) Satu perbicaraan permohonan *habeas corpus* didengar berasaskan keterangan afidavit kedua-dua pihak. Dalam kes ini, dakwaan pemohon mengenai isu yang material tersebut tidak pula disangkal atau dijelaskan oleh pihak responden. Tiada sebarang penjelasan dikemukakan mengapa persidangan Lembaga Penasihat diteruskan sungguhpun pemohon telah memohon penangguhan yang singkat supaya peguamnya dapat hadir. Afidavit Setiausaha kepada Lembaga Penasihat gagal untuk menjelaskan atau menjawab dakwaan pemohon ini. Kegagalan pihak responden untuk menyangkal atau menjelaskan penegasan positif pemohon itu boleh disifatkan sebagai satu pengakuan pihak responden tentang fakta yang dinyatakan oleh pemohon itu. Dalam hubungan ini undang-undang juga menyatakan bahawa apabila mahkamah membuat penegasan positif tentang suatu isu material, kegagalan penentangnya untuk menyangkal isu itu biasanya disifatkan oleh mahkamah sebagai suatu pengakuan olehnya tentang fakta yang ditegaskan itu. (perenggan 8)

(3) Dengan yang demikian, pemohon telah dinafikan haknya untuk diwakili oleh seorang peguam. Dalam keadaan kes ini, telah berlaku ketidakpatuhan atau pelanggaran serius kehendak mandatori k. 6 Kaedah-kaedah 1972 dan ini mengakibatkan penahanan pemohon selepas Lembaga Penasihat bersidang sebagai tidak sah. Berdasarkan alasan ini, permohonan di lampiran 3 dibenarkan dan diperintahkan bahawa writ *habeas corpus* dikeluarkan terhadap pemohon dan pemohon dibebaskan serta-merta daripada tahanan tersebut. (perenggan 9)

Kes-kes yang dirujuk:

Gunasilan Ramasamy lwn. Timbalan Menteri Dalam Negeri Malaysia dan Lain-lain [2005] 7 MLJ 88 ***(dirujuk)***

Lee Kew Sang v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan Yang Lain [2005] 3 CLJ 914 FC ***(dirujuk)***

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri & Anor v. Lee Gee Lam [1993] 4 CLJ 336 SC ***(diikuti)***

Ng Hee Thoong & Anor v. Public Bank [1995] 1 CLJ 609 CA ***(diikuti)***
Puvaneswaran v. Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, Malaysia [1991] 2 CLJ 1199; [1991] 3 CLJ (Rep) 649 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Criminal Procedure Code, s. 365(1)
Emergency (Public Order and Prevention of Crime) Ordinance 1969, s. 7(c)(1)
Public Order and Prevention of Crime (Procedure) Rules 1972, r. 6

Bagi pihak pemohon - RR Mahendran; T/n RR Mahendran & Co
Bagi pihak responden - Asnawi Abu Hanipah

Dilaporkan oleh Suresh Nathan

PENGHAKIMAN

Azahar Mohamed H:

[1] Ini adalah satu notis usul di lampiran 3 yang difailkan oleh pemohon di bawah s. 365(1) Kanun Prosedur Jenayah untuk satu perintah bahawa tahanan pemohon oleh responden kedua di bawah Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969 (Ordinan 1969) adalah tidak sah dan terbatal. Pemohon memohon agar satu writ *habeas corpus* dikeluarkan dan juga memohon satu perintah supaya dia dibebaskan serta-merta daripada tahanan tersebut.

[2] Fakta yang tidak dipertikaikan menunjukan bahawa pada 19 Disember 2003 responden pertama telah mengeluarkan satu perintah tahanan terhadap pemohon supaya pemohon di tahan selama dua tahun mulai dari 19 Disember 2003 di Pusat Pemulihan Akhlak, Simpang Renggam, Johor. Untuk memudahkan rujukan, perintah tahanan tersebut diperturunkan di bawah ini:

OD (KAMJ) 1B

ORDINAN DARURAT
(KETENTERAMAN AWAM DAN MENCEGAH JENAYAH) 1969

PERINTAH TAHANAN
[Seksyen 4(1)1]

Kepada:

Pegawai Yang Menjaga Pusat Pemulihan Akhlak, Simpang Rengam, Johor;

Ketua Polis Negara, Malaysia;

Semua Pegawai Polis Diraja Malaysia yang berkenaan.

BAHAWASANYA saya, berpuashati yang Perintah Tahanan adalah perlu dibuat ke atas orang yang namanya tersebut di bawah ini dengan tujuan;

(a) menghapuskan kekerasan*

(b) mencegah jenayah melibatkan kekerasan*

Nama	Nombor Kad Pengenalan
RAMU A/L KUPPPUSAMY	**821009-14-6785**

MAKA, OLEH YANG DEMIKIAN, pada menjalankan kuasa yang diberi di bawah Seksyen 4(1), Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969, saya dengan ini memerintahkan supaya orang yang namanya yang tersebut di atas ditahan selama dua (2) tahun mulai dari 19 haribulan Disember 2003 di Pusat Pemulihan Akhlak, Simpang Rengam, Johor atau di mana-mana tempat lain sebagaimana yang diarah dari semasa ke semasa.

Diperbuat pada 19 haribulan Disember 2003

t.t

(DATO' ZAINAL AB1DIN BIN ZIN)
Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri Malaysia

[KAMJ 15395]

* Potong yang tidak berkenaan

[3] Sebelum saya membincangkan isu yang dibangkitkan oleh pemohon, saya ingin merujuk kepada keputusan Mahkamah Persekutuan dalam kes *Lee Kew Sang v. Timb. Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan 2 yang lain* [2005] 3 CLJ 914. Apa yang jelas daripada autoriti tersebut ialah bahawa dalam sesuatu permohonan *habeas corpus* mahkamah hanya mempunyai bidangkuasa untuk meneliti ketidakpatuhan atau pelanggaran mana-mana kehendak

prosedur dibawah Ordinan 1969 tersebut (sila lihat *Gunasilan a/1 Ramasamy lwn. Timbalan Menteri Dalam Negeri Malaysia dan lain-lain* [2005] 7 MLJ 88). Dihadapan saya, En. RR Mahendran yang mewakili pemohon telah membangkitkan isu ketidakpatuhan atau pelanggaran k. 6 Kaedah-Kaedah Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah (Acara) 1972 (Kaedah 1972). Pada hemat saya pemohon dalam kes dihadapan saya ini mempertikaikan serta membangkitkan isu ketidakpatuhan atau pelanggaran kehendak prosedur. Dalam erti kata lain, pemohon berhak dibawah s. 7(c) Ordinan 1969 untuk membangkitkan isu yang berkenaan dalam permohonannya ini. Seksyen 7(c)(1) Ordinan 1969 menyatakan:

> (1) There shall be no judicial review in any Court of, and no Court shall have or exercise any jurisdiction in respect of, any act done or decisions made by Yang Di Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with the Ordinance, save in regard to any question or compliance with any procedural requirement in this Ordinance governing such act or decision.

[4] Oleh yang demikian, apa yang perlu saya pertimbangkan dan putuskan ialah samada berdasarkan semua keterangan yang ada yang dikemukakan melalui afidavit kedua-dua belah pihak terdapat ketidakpatuhan ataupun pelanggaran mana-mana kehendak prosedur seperti yang dihujahkan oleh peguam pemohon yang bijaksana itu.

[5] Sepertimana yang telah saya nyatakan sebentar tadi En. RR Mahendran telah membangkitkan isu ketidakpatuhan atau pelanggaran Kaedah 6 Kaedah-Kaedah Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah (Acara) 1972 (Kaedah 1972) yang memperuntukan seperti berikut:

> 6. sebelum sesuatu perintah tahanan diulangkaji dibawah seksyen 7 Ordinan itu, Pengerusi hendaklah mengarahkan supaya notis diberi kepada orang tahanan yang terhadapnya perintah itu berhubungan mengenai masa dan tempat dimana Lembaga akan bersidang untuk mengulangkaji perintah tahanan itu dan orang tahanan itu boleh hadir dihadapan Lembaga pada masa dan tempat itu dan, samaada ia hadir sendiri atau tidak, adalah berhak untuk diwakili oleh seseorang peguambela.

[6] Peruntukan yang saya rujuk diatas dengan jelas memperuntukan bahawa orang tahanan seperti pemohon dalam kes dihadapan saya ini mempunyai hak untuk di wakili oleh seorang peguam (the detained person shall be entitled to be represented by an advocate). Ianya merupakan peruntukan statut yang mandatori. Penggunaan perkataan "adalah" (shall) menunjukan *prima facie* niat pihak legislature bahawa peruntukan itu adalah sesuatu yang mandatori dan bukan hanya memberi arahan (directory). Kehendak peruntukan itu adalah penting dan mempunyai kesan keatas perkara tersebut dan ketidakpatuhan tidak boleh dibenarkan (a mandatory requirement and therefore a breach thereof cannot be condoned) (sila lihat *Puvaneswaran v. Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, Malaysia* [1991] 2 CLJ 1199; [1991] 3 CLJ (Rep) 649. Undang-undang yang menyekat kebebasan seseorang adalah terakluk kepada pentafsiran yang ketat. Sepertimana yang diputuskan oleh Mahkamah Agung dalam kes *Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri & Anor v. Lee Gee Lam* [1993] 4 CLJ 336, dalam mentafsirkan peruntukan statut berhubung dengan kuasa-kuasa tahanan pencegahan tanpa bicara, peruntukan-peruntukan tersebut hendaklah ditafsirkan secara ketat (strict) supaya kehendak peruntukan itu dipatuhi.

[7] Mengikut En.RR Mahendran pemohon telah melahirkan hasratnya untuk diwakili oleh seorang peguam semasa persidangan Lembaga Penasihat untuk mengulangkaji perintah tahanan terhadapnya. Hasrat pemohon ini di jelaskan didalam afidavit beliau di lampiran 4 perenggan 9 saperti berikut:

> Saya sesungguhnya percaya bahawa pada tarikh pendengaran ulangkaji di bawah seksyen 7 Ordinan tersebut saya telah memohon penangguhan kepada Lembaga Penasihat untuk membolehkan peguambela saya En. RR Mahendran hadir tetapi Lembaga Penasihat tanpa sebarang alasan telah menjalankan pendengaran walaupun saya hanya memohon penangguhan yang singkat dan telah memaklumkan nama dan alamat firma guaman Tetuan RR Mahendran & Co. melalui pemberian kad panggilan firma guaman tersebut kepada pengerusi Lembaga Penasihat.

[8] Satu perbicaraan permohonan *habeas corpus* didengar berasaskan keterangan afidavit kedua-dua pihak. Dalam kes ini dakwaan pemohon mengenai isu yang material tersebut tidak pula disangkal atau dijelaskan oleh pihak responden. Tiada sebarang penjelasan dikemukakan mengapa persidangan Lembaga diteruskan

sungguhpun pemohon telah memohon penangguhan yang singkat supaya peguamnya dapat hadir. Pada pandangan saya afidavit Setiausaha kepada Lembaga Penasihat di lampiran 7 perenggan 6 gagal untuk menjelaskan atau menjawab dakwaan pemohon ini. Kegagalan pihak responden untuk menyangkal atau menjelaskan penegasan positif pemohon itu boleh disifatkan sebagai satu pengakuan pihak responden tentang fakta yang dinyatakan oleh pemohan itu. Dalam hubungan ini undang-undang juga menyatakan bahawa apabila mahkamah membuat penilaian keterangan afidavit, di mana sesuatu pihak membuat penegasan positif tentang suatu isu material, kegagalan penentangnya untuk menyangkal isu itu biasanya disifatkan oleh mahkamah sebagai suatu pengakuan olehnya tentang fakta yang ditegaskan itu. Prinsip undang-undang ini telah dijelaskan oleh Gopal Sri Ram HMR dalam kes *Ng Hee Thoong & Anor v. Public Bank* [1995] 1 CLJ 609 seperti berikut:

> Now, it is a well settled principle governing the evaluation of afidavit evidence that where one party makes a positive assertion upon a material issue, the failure of his opponent to contradict it is usually treated as an admission by him of the fact so asserted: *Alloy Automotive Sdn Bhd v. Perusahaan Ironfield Sdn Bhd* [1986] 1 MLJ 382; *Overseas Investment Pte Ltd v. Anthony William O'Brien & Anor* [1988] 3 MLJ 332.

[9] Dengan yang demikian, berasaskan keterangan afidavit yang ada dihadapan saya, saya mendapati pemohon telah dinafikan haknya untuk di wakili oleh seorang peguam. Pada hemat saya dalam keadaan kes ini telah berlaku ketidakpatuhan atau pelanggaran serius kehendak mandatori k. 6 Kaedah 1972 dan ini mengakibatkan penahanan pemohon selepas Lembaga bersidang sebagai tidak sah. Berdasarkan alasan inilah saya membenarkan pemohonan di Lampiran 3 dan selanjutnya saya memerintahkan writ *habeas corpus* dikeluarkan terhadap pemohon dan pemohon dibebaskan serta merta daripada tahanan tersebut.